

d'acabar explícitament amb l'obligació d'aportar fotocòpies del document nacional d'identitat, preveu sistemes –alternatius i més confiables que les fotocòpies esmentades– per procedir a aquesta verificació. En qualsevol cas, el present Reial decret afecta exclusivament l'exigència d'aportar fotocòpia del DNI i no l'obligació d'identificació de qui compareix davant l'Administració pública.

En la preparació del present Reial decret s'han recollit informes del Consell Superior d'Administració Electrònica i de l'Agència de Protecció de Dades.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de l'Interior i d'Administracions Públiques, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 d'abril de 2006,

DISPOSO:

Article únic. *Comprovació de dades d'identitat en els procediments administratius.*

1. En els procediments la tramitació i resolució dels quals correspongui a l'Administració General de l'Estat o als organismes públics vinculats o dependents d'aquella, no s'ha d'exigir als efectes de comprovació de les dades d'identificació personal, a qui tingui la condició d'interessat, l'aportació de fotocòpies del document nacional d'identitat.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable, així mateix, al document acreditatiu de la identitat o targeta equivalent dels estrangers residents en territori espanyol, expedit per les autoritats espanyoles de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

2. La comprovació o constància de les dades d'identitat dels qui tinguin la condició d'interessat en els esmentats procediments administratius a què es refereix l'apartat anterior l'ha de fer d'ofici l'òrgan instructor, d'acord amb les dades d'identificació que constin en els seus arxius, bases de dades o altres fons documentals.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, en els procediments per a la tramitació dels quals sigui imprescindible acreditar de manera fefaent dades personals incorporades als documents d'identitat dels qui tinguin la condició d'interessat, l'òrgan instructor pot comprovar les dades mitjançant un sistema de verificació de dades d'identitat. En tot cas, cal el consentiment de l'interessat perquè les seves dades d'identitat personal puguin ser consultades per aquest sistema per l'òrgan instructor, i ha de constar l'esmentat consentiment en la sol·licitud d'iniciació del procediment o en qualsevol altra comunicació posterior. A aquest efecte, la prestació del consentiment de l'interessat es pot fer constar expressament en el rebut de presentació de la sol·licitud.

Si de la comprovació efectuada en resulta alguna discordança amb les dades facilitades pel mateix interessat, l'òrgan instructor està facultat per fer les actuacions procedents per aclarir-la.

En qualsevol cas, si l'interessat no presta el seu consentiment, ha d'aportar fotocòpia del document o targeta d'identitat corresponent, i la no-aportació és causa per requerir-lo de conformitat amb el que disposa l'article 71.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori.*

Fins a la data en què estigui plenament operatiu el sistema a què es refereix la disposició final primera, l'òrgan instructor pot sol·licitar l'aportació de fotocòpia del document nacional d'identitat o del document acreditatiu de la identitat o targeta equivalent expedida per les auto-

ritats espanyoles en el cas d'estrangers residents a Espanya, en els casos a què es refereix l'apartat 3 de l'article únic.

Disposició transitòria segona. *Procediments de comprovació formal o pública de les dades d'identitat.*

En els procediments en els quals les fotocòpies de documentació acreditativa de la identitat, remeses en sobres tancats, hagin de ser comprovades o comparades en actes formals o públics d'obertura dels esmentats sobres, s'ha de seguir requerint l'aportació de les mateixes fotocòpies mentre no s'habilitin mitjans que permetin la seva comprovació o verificació en el desenvolupament d'aquests actes.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes que contradiguin o s'oposin al que disposa el present Reial decret.

Disposició final primera. *Sistema de verificació de dades d'identitat.*

L'establiment de la configuració, característiques, requisits i procediments d'accés al sistema de verificació de dades d'identitat, així com la data en què l'esmentat sistema estarà plenament operatiu, s'ha de portar a terme mitjançant una ordre, a proposta conjunta dels ministres de l'Interior i d'Administracions Públiques. A partir d'aquesta data no es pot exigir en l'Administració General de l'Estat, i en els organismes públics vinculats o dependents d'aquella, l'aportació de fotocòpies del document nacional d'identitat o del document acreditatiu de la identitat o targeta equivalent expedida per les autoritats espanyoles en el cas d'estrangers residents a Espanya, sense perjudici del que preveu l'article únic d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

8149 *REIAL DECRET 523/2006, de 28 d'abril, pel qual se suprimeix l'exigència d'aportar el certificat d'empadronament, com a document probatori del domicili i residència, en els procediments administratius de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics vinculats o dependents. («BOE» 110, de 9-5-2006.)*

El present Reial decret forma part del conjunt d'iniciatives del Govern encaminades a potenciar la prestació de serveis administratius al ciutadà mitjançant la utilització de les tecnologies de la informació, tant si es tracta d'exercir competències pròpies de l'Administració General de l'Estat, com en els casos en què la prestació del servei requereix la participació de diverses administracions, a través, en aquests casos, dels instruments de

cooperació interadministrativa que preveu el nostre ordenament jurídic.

L'objectiu de totes aquestes iniciatives de modernització administrativa, entesa en el seu significat més ajustat, és donar resposta a la demanda ciutadana perquè les vies de relació amb l'Administració General de l'Estat se simplifiquin i, en conseqüència, sigui més senzill obtenir els resultats que s'esperen d'aquesta relació.

Un dels mitjans més directes per obtenir aquests resultats és evitar que els ciutadans aportin documents que ja estan en poder de l'Administració, tal com va establir l'article 35.f) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, utilitzant per fer-ho els mitjans telemàtics, d'acord amb les previsions del Reial decret 209/2003, de 21 de febrer, que regula les condicions per a la utilització de mitjans telemàtics en substitució de l'aportació de certificats pels ciutadans.

No obstant això, fins ara hi ha hagut dificultats funcionals o organitzatives que impedièren fer efectiu aquest dret, com és el cas dels certificats d'empadronament emesos per l'ajuntament del municipi de residència als efectes d'acreditar les dades de domicili del ciutadà.

En l'actualitat, gràcies als mitjans telemàtics, informàtics i electrònics de què disposa l'Administració General de l'Estat, aquest requisit de presentació del certificat pot ser substituït per la consulta en el sistema de verificació de dades de residència, amb els mateixos efectes probatoris.

Per això, mitjançant aquest Reial decret se suprimeix l'exigència d'adjuntar a qualsevol escrit, comunicació o formulari d'un procediment tramitat per l'Administració General de l'Estat i pels organismes públics vinculats o que en depenen, un certificat d'empadronament acreditatiu de les dades de domicili i residència que ja consten en l'esmentat escrit de sol·licitud. És l'òrgan administratiu responsable de la tramitació del procediment el que ha de consultar les pròpies bases de dades de l'Administració General de l'Estat, a fi de comprovar les dades de domicili proporcionades pel ciutadà en la seva sol·licitud. Quan el ciutadà no figuri en les seves bases o les dades de domicili no siguin coincidents, el mateix òrgan administratiu ha de sol·licitar el certificat d'empadronament a l'ajuntament corresponent.

En la preparació d'aquest Reial decret s'han recollit els informes del Consell Superior d'Administració Electrònica i de l'Agència de Protecció de Dades.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda i d'Administracions Públiques, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió de 28 d'abril de 2006,

DISPOSO:

Article únic. *Supressió de l'exigència de presentar el certificat d'empadronament com a document probatori del domicili i la residència en les sol·licituds d'iniciació.*

1. No s'exigeix a qui tingui la condició d'interessat en els procediments la tramitació i resolució dels quals correspongui a l'Administració General de l'Estat o als organismes públics vinculats o que en depenen l'aportació del certificat d'empadronament com a document acreditatiu del domicili i la residència.

2. L'òrgan instructor ha de comprovar d'ofici si les dades del domicili i la residència de l'interessat consten en els seus arxius, bases de dades o altres fons documentals.

3. En els procediments per a la tramitació dels quals sigui imprescindible acreditar de manera fefaent les dades del domicili i la residència de l'interessat, l'òrgan

instructor pot comprovar aquestes dades mitjançant un sistema de verificació de dades de residència. El resultat de la comprovació mitjançant aquest sistema de verificació de dades té el mateix valor probatori que l'aportació del certificat d'empadronament i no impedeix a l'Administració que tramita el procediment requerir, si s'escau, l'aportació d'altres mitjans acreditatius del domicili, de conformitat amb la normativa vigent.

En tot cas, és necessari el consentiment de l'interessat perquè les dades puguin ser consultades per aquest sistema per part de l'òrgan instructor, i cal que aquest consentiment consti en la sol·licitud d'iniciació del procediment o en qualsevol altra comunicació posterior. A aquest efecte, la prestació del consentiment de l'interessat es pot fer constar expressament en el rebut de presentació de la seva sol·licitud.

En qualsevol cas, si l'interessat no presta el seu consentiment ha d'aportar el certificat d'empadronament, i la no-aportació d'aquest és causa per requerir-li que ho faci, de conformitat amb el que disposa l'article 71.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. Si el domicili de l'interessat no consta en el sistema de verificació de dades de residència o el que consta és diferent del facilitat per l'interessat, el mateix òrgan instructor ha de sol·licitar el certificat d'empadronament a l'interessat o a l'ajuntament del municipi corresponent.

5. En cas que l'interessat hagi modificat el seu empadronament en els dos últims mesos, l'òrgan instructor ha de sol·licitar el certificat d'empadronament a l'interessat mateix o a l'ajuntament del municipi corresponent.

Disposició adicional única. *Procediments d'estrangeria.*

Aquest Reial decret s'aplica als procediments derivats del que disposa la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, en el que no s'oposi al que preveu aquesta Llei o en el que no la contradigui.

Disposició final primera. *Sistema de verificació de dades de residència.*

L'establiment dels requisits i procediments d'accés al sistema de verificació de dades de residència, així com la data en què ha d'estar plenament operatiu, s'ha de portar a terme mitjançant una ordre, amb la proposta conjunta dels ministeris d'Economia i Hisenda i d'Administracions Públiques. A partir d'aquesta data i en els casos en què el domicili no consti o sigui diferent de l'existent en el sistema de verificació de dades, només s'ha de sol·licitar el certificat d'empadronament com a document probatori del domicili i la residència en els casos que preveuen els apartats 4 i 5 de l'article únic.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ